

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/26/2020
Identifikačné číslo spisu: 6116214670
Dátum vydania rozhodnutia: 07.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6116214670.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: MARKOS SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom 072 36 Kaluža 225, IČO: 36 212 610, zast.: Mgr. Michal Gargulák, advokát, so sídlom kpt. Nálepku č. 8, 071 01 Michalovce, proti žalovanému PK Production, s. r. o., so sídlom Brezova 22, 071 01 Michalovce, IČO: 36 847 356, zast.: Advokátska kancelária Juraj Seitz, s. r. o., so sídlom Moyzesova 36, 040 01 Košice, IČO: 47 157 437, o ochranu proti nekalej súťaži a ochranu práv priemyselného vlastníctva, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12Cb/153/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43CoPv/14/2018-505 zo dňa 25. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 16CbPv/11/2016-433 zo dňa 30.05.2018 rozhodol v prvom výroku, že použitie ochrannej známky „Motel Kamenec“ zapísanej v registri ochranných známok Slovenskej republiky pod číslom XXXXXX je nekalé súťažné konanie. Druhým výrokom rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v pomere 100%.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd vyslovil, že použitie kombinovanej ochrannej známky zapísanej v registri ochranných známok SR pod č. XXXXXX (ďalej aj „OZ Motel Kamenec“) žalovaným, je nekalé súťažné konanie.

3. Žalobu odôvodnil tým, že OZ Motel Kamenec bola 04.08.2015 zapísaná do registra ochranných známok v prospech žalovaného, pričom žalobca je obchodnou spoločnosťou prevádzkujúcou podnik s identickým označením Motel Kamenec. Žalobca namietal, že sporné označenie je označením všeobecne známym a dlhodobo zaužívaným pre označenie podniku vo vlastníctve žalobcu, ktorým sú označené aj výrobky, výkony a ďalšie materiály podniku (bilbordy, plagáty, bannery). Konaním žalovaného dochádza k porušovaniu a ohrozovaniu práv žalobcu (k nekalej súťaži). Samotné zariadenie - Motel Kamenec

predstavuje komplex ubytovacích a stravovacích služieb nachádzajúcich sa v rekreačnom stredisku v blízkosti Zemplínskej Širavy. Zariadenie bolo prevádzkované viacerými subjektmi, pričom od roku 2002 je prevádzkované žalobcom. Tým, že žalovaný podal prihlášku ochrannej známky „Motel Kamenec“ vyvolal situáciu možnej zámene osobitného označenia podniku s touto ochrannou známkou a ohrozil práva žalobcu nekalosúťažným konaním. Konaním žalovaného dochádza k navodeniu dojmu prepojenia žalovaného a podniku žalobcu a k parazitovaniu na povesti žalobcu. Dané označenie nebolo v čase podania prihlášky ochrannej známky zapísané ako ochranná známka. Žalovaný vyvoláva nebezpečenstvo zámene tým, že použil osobitné označenie podniku, ktoré používa už právom iný súťažiteľ na trhu (žalobca) ako aj tým, že použil osobitné označenie výrobkov, výkonov a obchodných materiálov podniku žalobcu, ktoré sú v zákaznických kruhoch príznačné pre žalobcu.

4. V konaní nebola sporná spolupráca medzi žalobcom a žalovaným cca od roku 2003 do roku 2015 (t. j. v roku podania prihlášky ochrannej známky). Súd prvej inštancie skonštatoval, že aktivity žalovaného zamerané na organizáciu podujatí v prevádzke žalobcu spopularizovali najmä motel ako taký, ktorý názov „Motel Kamenec“ niesol predtým, ako s daným zariadením začal spolupracovať žalovaný. Možno teda vylúčiť, že žalovaný dané označenie vytvoril. Z výpovedí strán i svedkov vyplynulo, že na grafike označenia používaného motelom (zhodnej s OZ Motel Kamenec) - t. j. na úprave slovného prvku „Motel Kamenec“ a jeho spojenia s grafickým prvkom (zobrazením postavičky žltej farby) sa podieľal brat Ing. F. O.. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že otázka, kto vytvoril úpravu označenia nemá vplyv na posúdenie, či práva k spornému označeniu patria žalobcovi alebo žalovanému, a to osobitne v situácii, kedy si „autor“ loga práva k tomuto označeniu neuplatňuje. Žalovaný, resp. konateľ žalovaného figuruje aj ako držiteľ domény www.motelkamenec.sk, ktorá slúži/slúžila na propagáciu motela, nie žalovaného.

5. Podľa súdu prvej inštancie bolo podstatné zaujať stanovisko k otázke, kto má právo na používanie označenia „Motel Kamenec“, t. j. či sa toto označenie spája so žalovaným ako organizátorom (hoci už bývalým) podujatí v danom moteli, resp. či sa u spotrebiteľov spája s konkrétnym zariadením (ktorého majiteľom a prevádzkovateľom je žalobca). Označenie „Motel Kamenec“ možno vnímať ako označenie konkrétnej prevádzky - podniku žalobcu, nachádzajúcej sa v lokalite Kamenec. Motel je takto dlhodobo označovaný (cca od roku 1975) a z povahy označenia je zřejmé, že v povedomí spotrebiteľov sa bude toto označenie spájať viac so samotným motelom ako s kultúrnymi podujatiami, ktoré sa tam konali.

6. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovaného, že OZ Motel Kamenec je zapísaná len pre tovary a služby v triede 9, 20, 25, 35 a 41 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, teda sa nevzťahuje na poskytovanie akýchkoľvek reštauračných, pohostinských alebo ubytovacích služieb, ktoré poskytuje daný motel, pretože ochranná známka je o. i. zapísaná pre široký diapazón služieb súvisiacich s reklamou, marketingom, administratívou, pre služby zábavy, športovú a kultúrnu činnosť a organizovanie rôznych vystúpení a predstavení, čiže nepochybne existuje prienik medzi uvedenými službami a činnosťou motela. Sám žalovaný v prvom vyjadrení k žalobe navrhol, aby súd prikázal spornú ochrannú známku do vlastníctva žalobcu za úhradu stanovenú znaleckým posudkom, hoci tento vzájomný návrh neskôr vzal späť.

7. Súd prvej inštancie uzavrel, že vzhľadom na zápis ochrannej známky Motel Kamenec pre žalovaného existuje teda hrozba nebezpečenstva zámene - spájania osoby žalovaného so zariadením (podnikom) žalobcu. Súčasne bolo v konaní preukázané, že žalovaný uplatňuje svoje práva z ochrannej známky spôsobom obmedzujúcim žalobcu v oprávnenom používaní označenia jeho podniku. Ak by bolo žalobcovi znemožňované titulu práv k ochrannej známke) používať historické, geografické a faktické označenie „Motel Kamenec“ ako označenie jeho podniku, predstavovalo by to zásah do jeho podnikateľskej činnosti. Na základe uvedených skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že konanie žalovaného spočívajúce v podaní prihlášky OZ Motel Kamenec, t. j. v podaní prihlášky označenia zhodného s osobitným označením podniku, naplnilo znaky skutkovej podstaty nekalej súťaže. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v spore úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania od žalovaného.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom č.k.

43CoPV/14/2018-505 zo dňa 25. apríla 2019, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu. Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné a že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že označenie prevádzky žalobcu - Motel Kamenec napĺňa znaky označenia identifikujúce tovary a služby žalobcu, aj keď nie je zapísané ako ochranná známka žalobcu, a preto pokiaľ žalovaný ako subjekt odlišný od žalobcu bude v obchodnom styku ako podnikateľ sťažiaci na tom istom trhu ako žalobca, používať svoju ochrannú známku s rovnakým názvom, môže dôjsť k vyvolaniu nebezpečenstva zámieny a navyše môže vzniknúť dojem prepojenia žalobcu a žalovaného. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že nositeľmi rozlišovacej spôsobilosti označenia sú slovné prvky „motel Kamenec“, keď úprava písma a kresba postavičky nemá osobitnú rozlišovaciu spôsobilosť.

10. Ďalej uviedol, že aj keď si žalobca nedal zapísať chránené označenie Motel Kamenec, dokazovaním bolo zistené, že ide o označenie všeobecne známe (aj keď nezapísané), používané v spojitosti so službami poskytovanými žalobcom v tomto zariadení. Išlo o služby reštauračné, ubytovacie, ale aj kultúrno-spoločenské akcie. Samotný konateľ žalovaného potvrdil, že v období rokov 2003 - 2015 spolupracoval so žalobcom a spolu organizovali kultúrno-spoločenské podujatia v prevádzke Motela Kamenec, Ing. Koterec spočiatku podnikal na základe živnostenského oprávnenia, v roku 2007 založil ako jediný spoločník obchodnú spoločnosť žalovaného, ktorej je zároveň aj jediným konateľom. Odvolací súd nespochybnil tvrdenie žalovaného, resp. konateľa žalovaného, že jeho spolupráca so žalobcom viedla k pozdvihnutiu prevádzky motela, poukazuje na to, že táto spolupráca nepochybne prospela aj žalovanému v jeho podnikateľskej činnosti.

11. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie aj správne vysporiadal s námietkami žalovaného, pokiaľ ide o prienik medzi službami a činnosťou motela a službami zapísanými pri ochrannej známke žalovaného, keď poukázal na to, že žalovaný si ochrannú známku zapísal pre široký rozsah služieb súvisiaci s reklamou, marketingom, administratívou, pokiaľ však ide o poskytovanie reštauračných, ubytovacích služieb, zábavu, športovú a kultúrnu činnosť a organizovanie rôznych vystúpení a predstavení nepochybne existuje prienik medzi službami zapísanými v prospech žalovaného a činnosťou žalobcu.

12. Napokon vyslovil súhlas aj so záverom súdu prvej inštancie, že označenie Motel Kamenec bude spotrebiteľmi skôr spájané so zariadením žalobcu ako s podujatiami organizovanými žalovaným v tomto mieste. Rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobcu a rozhodol, že použitie vyššie uvedenej ochrannej známky žalovaným je nekalé súťažné konanie, je tak vecne správny. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

13. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) včas dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa ust. § 420 písm. f/ CSP tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Dovolateľ namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho námietkami uvedenými v odvolaní. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolaní namietal, že označenie zariadenia žalobcu ako „Motel Kamenec“ nebolo bez použitia dovetkov dostatočne jasným identifikátorom zariadenia žalobcu pre zmluvných partnerov, štátne orgány ako aj spotrebiteľov, a preto nebolo potrebné geograficky lokalizovať jeho umiestnenie. Tvrdí, že odvolací súd sa s uvedeným argumentom žiadnym spôsobom nevysporiadal a dospel k záveru, že označenie „Motel Kamenec“ má rozlišovaciu spôsobilosť, resp. že ide o všeobecne známe označenie. Týmto konaním odvolací súd neposkytol žalovanému jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom odpoveď na túto námietku. Má za to, že zodpovedanie otázky, či označenie zariadenia „Motel Kamenec“ bez použitia dovetkov v znení „na Zemplínskej Šírave“, resp. „Kaluža 225“ má rozlišovaciu spôsobilosť, resp. že ide o všeobecne známe

označenie, a táto bola rozhodujúca pre vydanie rozsudkov súdov nižších inštancií. Tvrdí, že zodpovedanie námietky ohľadom nedostatočnej rozlišovacej spôsobilosti označenia „Motel Kamenec“, o ktorej malo svedčať používanie dovetkov „na Zemplínkovej Šírave“ resp. „Kaluža 225“ spolu s označením zariadenia žalobcu, a toto malo rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdov nižších inštancií. A keďže žalovaný nedostal zo strany súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu odpoveď na uvedené námietky došlo týmto k porušeniu jeho práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

15. Ďalej namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s námietkou ohľadom nesprávne a nedostatočne vymedzeného okruhu spotrebiteľov súdom prvej inštancie, ktorá má tvoriť relevantnú časť pre posúdenie otázky, či je označenie „Motel Kamenec“ spájané so žalovaným alebo žalobcom. Poukazuje na to, že súd prvej inštancie opomenul posúdiť a odôvodniť, čo považuje za relevantnú spotrebiteľskú verejnosť a bez dostatočného zdôvodnenia vzal za rozhodujúcu spotrebiteľskú verejnosť, ktorá užívala služby žalobcu od roku 1975, z čoho vyvodil záver, že označenie „Motel Kamenec“, ktoré je súčasťou ochrannej známky sa spája v povedomí spotrebiteľov s prevádzkou žalobcu. Dovolateľ má za to, že odvolací súd sa v odôvodnení žiadnym spôsobom nevysporiadal a nevymedzil okruh spotrebiteľov, dospel k záveru, že označenie Motel Kamenec sa v spotrebiteľskej verejnosti spája so samotným motelom (prevádzkovaným žalobcom) a kultúrno-spoločenským podujatím organizovaným žalobcom v spolupráci so žalovaným. Podľa dovolateľa rozsudok odvolacieho súdu neposkytol jasným, právne konkrétnym a zrozumiteľným spôsobom odpoveď ani na túto námietku, čím došlo opäť k porušeniu práva žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

16. Ďalšou námietkou podľa dovolateľa, ktorou sa odvolací súd nezaoberal bolo zablokovanie profilu žalobcu na sociálnej sieti, ktorý dal žalovaný na Facebook-u zablokovať, keďže žalobca na ňom bez súhlasu žalovaného vyobrazoval ochrannú známku, ktorej vlastníkom bol/je žalovaný. Má za to, že touto námietkou sa odvolací súd v odôvodnení nevysporiadal, a dospel len k záveru, že postup žalovaného pri uplatňovaní práv z ochrannej známky (zablokovanie profilu žalobcu na soc. sieti) obmedzuje žalobcu pri jeho podnikateľskej činnosti. Dovolateľ uviedol, že zablokovanie profilu žalobcu zo strany žalovaného bolo považované za obmedzovanie žalobcu v jeho podnikateľskej činnosti, resp. že posúdenie uvedeného bolo podstatné pre vydanie rozhodnutí súdov nižšej inštancie, má za to, že týmto došlo k porušeniu jeho práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Dovolateľ považuje zodpovedanie námietky, t. j. oprávnenosti zablokovania Facebook-ového profilu žalobcu z dôvodu neoprávneného vyobrazenia ochrannej známky za rozhodujúcu skutočnosť pre vydanie rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu a zo strany súdov nižších inštancií nedostal jasným, právne konkrétnym a zrozumiteľným spôsobom na uvedené námietky odpoveď, preto konštatuje, že zo došlo k porušeniu jeho práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

17. Na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušil rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp., aby zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vráti vec okresnému sudu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo aby vydal uznesenie, ktorým rozsudok odvolacieho súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie a priznal žalovanému trovy dovolacieho konania. Zároveň navrhol odklad vykonateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

18. Žalobca sa k podanému dovolaniu žalovaného písomne vyjadril a uviedol, že žalovaným uvádzané dôvody zmätočnosti sa javia ako účelové. Má za to, že súdy nižších inštancií riadne, jasne, právne konkrétne a zrozumiteľne dali odpoveď na položené námietky. Uviedol, že z obsahu dovolanie vyplýva, že nie sú dané dôvody zmätočnosti, nakoľko tieto nekorešponujú so zisteným skutkovým stavom, a teda nie sú dané dôvody na to, aby predmetné dovolanie bolo dôvodné.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti

rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

20. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti.

21. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

22. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Podľa dovolateľa je jeho dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že odvolací súd sa nezaoberal námietkami a argumentami žalovaného a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil.

24. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

25. Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k dovolateľom vymedzenému dôvodu zmätočnosti skutočne došlo.

26. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, dôsledkom čoho by bolo popretie zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR.

27. Za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojím postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy. Podobne ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

28. Pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozhodnutia stotožní s názormi vyslovenými súdom prvej inštancie bez toho, aby vytkol obsah odôvodnenia rozhodnutia, nemožno túto

skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že sporová strana s rozhodnutím nesúhlasí. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

29. Do práva na spravodlivý proces nepochybne patrí právo sporovej strany na preskúmateľné a dostatočne odôvodnené súdne rozhodnutie, s náležitosťami vyžadovanými zákonnou úpravou procesného práva (sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04). Na to aby odôvodnenie rozhodnutia spĺňalo všetky zákonom požadované náležitosti nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument sťažovateľa. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. Georgias c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997).

30. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 220 ods. 2 CSP).

31. Z rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, prečo odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že označenie prevádzky žalobcu - Motel Kamenec napĺňa znaky označenia identifikujúce tovary a služby žalobcu, aj keď nie je zapísané ako ochranná známka žalobcu. Tiež sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil, že nositeľmi rozlišovacej spôsobilosti označenia sú slovné prvky „motel Kamenec“, keď úprava písma, ako aj kresba postavičky nemá osobitnú rozlišovaciu spôsobilosť, rovnako tiež s neprihliadnutím na námietky žalovaného, týkajúcich sa okruhu spotrebiteľskej verejnosti. A nakoniec aj, že postup žalovaného pri uplatňovaní práv z ochrannej známky (zablokovanie profilu na sociálnej sieti facebook) obmedzuje žalobcu pri jeho podnikateľskej činnosti. Odvolací súd sa vyjadril ku všetkým podstatným a pre posúdenie veci relevantným odvolacím námietkam, a nie je mu možné vytýkať, že sa vo svojom rozhodnutí v odôvodnení dostatočne nevysporiadal s argumentáciou sporových strán. Dovolací súd uvádza, že odvolací súd sa s odvolacími námietkami žalovaného precízne zaoberal, tieto zhodnotil a dostatočne objasnil, prečo potvrdil rozhodnutie súd prvej inštancie.

32. Dovolací súd konštatuje, že potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí. Rozhodnutie obsahuje zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, pričom odvolací súd sa náležitým spôsobom zaoberal aj odvolacou argumentáciou žalovaného. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedli rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, stanoviská sporových strán k prerokováanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citovali právne predpisy, ktoré aplikovali na daný prípad a z ktorých vyvodili svoje právne závery.

33. Najvyšší súd má za to, že skutkové a právne závery súdov nižších inštancií nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného.

34. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia, dovolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/95 zo dňa 16. marca 2005 z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov

prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP (od 1. júla 2016 § 220 ods. 2 CSP - pozn. dovolacieho súdu).

35. Ohľadom námietky nepreskúmateľnosti súdnych rozhodnutí dovolací súd odkazuje aj na závery zjednocujúceho stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 03.12.2015 pod R 2/2016, podľa ktorého: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

36. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

37. Najvyšší súd dospel k záveru, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu.

38. Po preskúmaní veci dospel dovolací súd k záveru, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje dostatočnú argumentáciu k relevantným odvolacím námietkam a nie je ho možné považovať za nedostatočne odôvodnené, arbitrárne, resp. svojvoľné. Námietka nedostatočného, resp. nepreskúmateľného rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie preto v posudzovanom prípade nezakladá vadu zmatocnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorá by znamenala porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v podmienkach danej veci k naplneniu tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania ani podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, nedošlo. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

40. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

41. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.